

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manușcrisele nu se inapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	100 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Le	
Pe jumătate de an	50 „			
Pe un pătrar de an	25 „			
Un număr	2 Lei.			
Pentru străinătate pe un an		150 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Nr 2007 E ex 1926.

Cătră Prea On. Oficii protopresbiterale și On. Oficii parohiale din Eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Tot mai des obvin cazuri, că cauze de ale comunelor bisericești oficiile parohiale le trăgănează cu lunile, ca apoi subșternându-se actele Consistorului diecezan, aici să se ceară imediata lor rezolvare, fără ca să se aștepte măcar termenul de 14 zile pentru înaintarea recursului.

În scop de a se forța aprobarea imediată a hotărîrilor aduse de corporațiunile noastre bisericești, uneori se prezintă aici și câte o deputație de fruntași ai comunei bisericești, cauzându-și spese zadarnice.

Drept aceea, având pe de-o parte în vedere, că ne stă puțin personal la dispoziție, pe de altă parte având în vedere, că hotărâri, cari nu s'au ridicat la valoare de drept nu se pot aproba, dispunem, ca On. Oficii parohiale să pregătească actele astfel, că înaintându-se încoaci pe lângă observarea formalităților să rămână destul timp pentru aprobarea și retrimiteră lor prin Oficiul protopresbiteral.

Caransebeș, în 19 Iunie 1926.

Filaret Musta

Arhieru, Vicar episcopesc.

Cuvântarea

rostită de dl. Dr. Vasile Loichița, profesor la facultatea teologică din Cernăuți, la înmormântarea I. P. S. S. Arhiep. și Mitrop. Dr. Vladimir Repta.

Am îndoliata delegație din partea Preasfințitului meu episcop Dr. Iosif Traian Badescu al Caransebeșului, ca în numele Său, al Consistorului și al Eparhiei Sale, să fiu talmăcitorul condolențelor celor mai intime și mai simțite din prilejul adormirii întru Domnul a părintelui mitropolit Vladimir.

Solia de jale ce se trimite prin graiul meu din îndepărtata provincă dela sud-vestul României întregite, din Banatul nostru scump și iubit, nu este, întristaților mei prezenți, nici din întâmplare, nici din conviență, cum se obișnuște de regulă la asemenea ocazii, ci ea se desprinde din cea mai curată dragoste și venerație ce i-au păstrat-o și-i vor păstra-o deapaururi, actualii conducători ai bisericii bănățene, în bună parte, toți foști elevi ai Inalt Preasfințitului defunct.

În duhul apostoliei învățate dela măestru, tinerii de pe vremuri, pe cari marele întâi ierarh al reînființatei episcopii a Caransebeșului, Ioan Popasu, i-a trimis pentru teologhiceasca carte la Cernăuțul ortodoxiei românești — zic, acești tineri, în frunte cu eruditul teolog de netrecătoare amintire Dr. Iosif Iuliu Olariu, cu episcopul actual al eparhiei Caransebeșului Dr. Iosif Traian Badescu și cu istoricul bănățean protopresbiterul Dr. George Popoviciu, au știut să facă din catedrele și anvoanele lor emporii de lumină pentru cultura noastră bisericească în această extremă margine a României.

Iată de ce, întristați prezenți, peste trupul uriaș de codrii și țărini înflorite ale României întregite, biserica Banatului, cu cucernică discreție își întinde până sus, în Moldova de glorie a lui Ștefan cel Mare, mănunchiul ei de flori împletit din firele de credință ale ortodoxiei învățate la Cernăuți, și și-l așează cu recunoștință la căpătâiul celui ce i-a fost un blând propovăduitor și un neclătinat păzitor al ei.

Când bine știu apoi, întristaților prezenți, că ce rol de covârșitoare importanță a avut bi-

serica noastră străbună întru conservarea ființei noastre de neam românesc din cele mai îndepărtate vremi din zarea trecutului nostru, dar cu osebire din jumătatea a doua a veacului trecut de pe plaiurile adoratului Ardeal al suferințelor noastre, — ne dăm bine seamă, că ce însemna a avea viitori slujitori bisericești pregătiți la Facultatea de Teologie din Cernăuți — singurul așezământ de învățământ *superior* din fosta împărăție de robie în care se mai învăța și carte românească —, și înviorați în sentimentele lor naționale prin meditații și rugi șoptite în preajma lespezii preasfântului mormânt dela Putna, în luptele noastre de afirmare în potriua impilatorilor noștri de eri.

În numele tuturor clericilor *ardeleni* dar, pentru a căror pregătire împreună cu ceilalți mari tovarăși ai Tăi de apostolică muncă ai ostenit dela catedra Facultății noastre de Teologie cu *bunătate de seraf* și cu *blândeță de porumbel* timp de aproape două decenii, — primește, drept-păzitorule de credință, înalt Preasfântule părinte Vladimire, toată fiiasca lor ultimă mulțumire.

Din valul de veritate și pioase manifestații ce se țin lanț de trei zile în jurul bătrânețelor Tale neînsuflețite, asemănătoare celor de pe timpul primelor veacuri creștine, părinte, noi desprindem o învățătură: să nizuim să fim *blânzi și de omenie*

Cela ce altarului podoabă și, peste toate, ierarhul duhovniceștei frumuseți ai fost, să odihnești în pace!

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacovicu.

(Continuare)

Când marii capitaliști, acești alinați de soartă, se vor pătrunde de adevăratul sens al cuvântului „*a ne pocăi*“, abia atunci se va face primul pas spre înfăptuirea unui adevărat și tainic acord între capital și muncă, acord bazat pe sinceritate, umanitate și iubire împrumutată.

Căci acești capitaliști trebuie să se convingă în cele din urmă, că marea lor bogăție rezultă, în cele mai multe cazuri, din însușirea rodului muncii celor mulți și nevoiași, și foarte rar din munca lor proprie.

E timpul suprem, ca, pentru înfiriparea

armoniei între capital și muncă, să-și deschidă ochii și să vadă, că fără sacrificii din partea lor nu se va stabili nici odată pacea, atât de dorită, între ei și muncitori. Trebuie să înțeleagă odată, că, pentru a-și satisface toate capriciile naturii lor nedisciplinate, ei trebuie să jertfească o mulțime de vieți omenești nevinovate; că, prin urmare, întreaga lor bunăstare materială se câștigă din munca plină de sudori a celor desmoșteniți.

Iar dacă n'au timpul, sau n'au plăcerea să se coboare în mijlocul celor ce-și vând vloga fizică, pentru ca să-și poată asigura jalnica lor existență, atunci cel puțin să-și procure pânzele unor pictori celebri, care le zugrăvesc în colorile cele mai negre pe aceste victime ale industriei noastre moderne. Așa, de exemplu, opera unui pictor ca *Kassatchin* ne ilustrează de minune dureroasa situație a muncitorilor din minele de cărbuni.

Acest tablou îi va putea convinge, dacă nu sunt cu totul neștiutori, că acești lucrători, confundăți în măruntalele pământului, merită un tratament mai uman, mai creștinesc, deoarece ce și ei sunt oameni având chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Tabloul acestui pictor le va trece pe dinaintea ochilor adevărata stare a muncitorilor. În partea primă a tabloului vor putea observa cum muncitorii, terminându-și lucrul, ies din pântecelul pământului, supti de oboseală, morți de foame, înecați în nori de fum, cu fețele severe și triste, având sufletele îndurerate.

Și vor trebui să cugete nițel asupra acestei părți din tablou, ca să ajungă la concluzia firească, că numai prin uciderea lentă, dar cu atât mai sigură a acestor muncitori se câștigă tabuloasele lor averi, cheltuite, de cele mai multe ori, în satisfacerea nebună a vanităților nemernice.

Dar partea a doua a tabloului e și mai instructivă. Aici ni-se prezintă lucrătorii, cari după ce s'au recreat, intră din nou în mină pentru a înlocui pe cei ieșiți. Dar ce reculegere a fost în aceasta! Fețele lor sunt veștede, ochii închiși, luptându-se cu somnul; abia se mișcă. Un copilăș abia se ține pe picioare; nu-i nici pe departe recules; abia mai este vieață în el; iar în cele din urmă aștește.

Iată opera capitalului, care are ca țintă

supremă numai îngrămădirca, pe orice cale, de avuții nenumărate pe seama unor oameni, care sunt surzi la vaetele mulțimii, care produce aceste bogății. Iată unde duce tendința greșită și egoistă a acestui capital, neîmblânzit de duhul lui Christos.

Evanghelia ne spune cu glas de tunet, dacă voim să înțelegem, că fără de *Christos, fără de buciumul viței*, nu se recoltează roade adevărate în viaa Domnului, nu se poate înfăptui fericirea socială dorită de sociologi, nu se poate înfăptui în lume împărăția lui Dumnezeu, care este a mulțumirii generale și a frăției universale.

Christos este buciumul viței, iar noi vițele.

„Rămâneți întru mine și eu întru voi. Precum vița nu poate să aducă roada din sine singură, de nu va rămânea în bucium, așa nici voi nu veți rămânea întru mine. Eu sunt buciumul viței, voi vițele. Cea ce rămâne întru mine și eu întru el: acesta aduce roada multă, că fără de mine nu puteți face nimic. De nu rămâne cineva întru mine, se scoate afară ca vița și se usucă, și o adună pe ea și în foc o arde.“ (Ioan, 15, 4—6.)

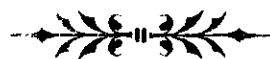
Nimeni, nici măcar capitalistul, care de altfel toate le poate atinge în lumea aceasta, nu poate produce roade adevărate pentru împărăția lui Dumnezeu de nu va fi legat de buciumul viței, de Christos, care singur ne poate darui suc bogat și roditor al unei viețuiri morale, active și altruiste.

Știu, că glasul meu va fi poate slab pentru a putea desfunda urechile asurzite ale capitaliștilor zilelor noastre; sânt incredințat, că ei nu vor zăbovi a ne aduce nenumărate argumente, pretinse infalibile, scoase din economia politică și națională, din istorie, filosofie, din morala naturală și cea filosofică, etc., ca să ne readucă la realitate pe noi, pe acești visători și utopiști, cari pierzându-ne terenul solid al realităților, ne-am rătăcit în visurile copilărești despre un raiu pământesc.

Da, vor trebui să aducă cât mai multe dovezi de soiul acesta, ca să-și justifice în fața lumii și a conștiinței lor proprii procedura lor criminală, ca să-și mulcomească conștiința răsvrătită în clipele ei de seninătate. Toate aceste justificări brillante, toate aceste principii sofistice și iezuitiste nu pot suporta însă ascuțitul unei

critice serioase și nu pot justifica la nici un caz tragediile zguduitoare, ce se petrec zilnic în puternicele instalațiuni industriale ale lumii moderne.

(Urmează.)

N'aveți nimica de mâncare?

Trad. de D. Theodorescu.

Abia mâncaseră ultima bucatură, când se arătă în pragul ușii, mare și palid, Isus. El îi privi unul câte unul și cu vocea Lui melodioasă îi salută: — „Pace vouă!“

Nimeni nu răspunse. Turburarea stăpâna bucuria, chiar la aceia cari îl mai văzuseră. Aproape pe toate fețele Inviatul ghici o îndoială, o întrebare care nu îndrăznea să se arate în cuvinte:

— „Ești tu într'adevăr? Sau e o umbră, care vine din lăcașul morților, ca să ne amăgiască?“

— Pentru ce vă turburați? zise Cel trădat. Și ce gânduri se nasc în inima voastră? Priviți mâinile și picioarele mele; priviți-mă atingeți-mă!

Și-și întinse mâinile spre ei, arătându-le pe dos și în palmă semnele piroaelor și-și desfăcu haina, ca să se poată vedea rana făcută de lance. Unii se ridicară din pat și căzură în genunchi și atunci văzură găurile adânci dela picioarele sale.

Ei nu îndrăzneau de loc să-l atingă, temându-se să nu piară fără de veste, cum se arătase. Vor simți, îmbrățișându-l, un corp cald și tare, sau brațele lor vor fi înșelate de netemeinicia unei umbre deșarte?

Era el cu chipul și vocea Lui, cu urmele netăgăduite ale răstignirii: și totuși se schimbase în înfățișarea Lui ceva, ce ei n'ar fi putut descrie. Cei mai îndărătnici erau siliți să creadă, că Invățătorul era înaintea lor, dar ultimile îndoeli li se învărtețeau în minte și rămâneau muți, aproape înspăimântați, ca trebeau să se încreadă în simțurile lor, ca și cum aveau să se deștepte dintr'o clipă în alta și să revie în lumea perdută a realităților obișnuite, turburată de acest cataclism înspăimântător. Simon tăcea și el: ce ar fi putut spune fără ca lacrimile să-l dea pe față Aceluia, care îi aruncase acea privire în curtea

lui Caiăfa, atunci când jura, că nu-l cunoscuse nici-odată?

Ca să sfărâme ultimele șovăeli, Isus întrebă :
— „N'aveți nimica de mâncare?”

El nu mai are nevoie de acum înainte de altă hrană, afară de aceea pe care o ceruse zadarnic tot timpul vieții sale.

Dar pentru acești oameni de carne, trebuia o probă de carne; pentru cine nu crede de cât în materie și se hrănește cu materie, e nevoie de această dovadă materială. Mâncaseră împreună în ultima seară; azi el va mânca din nou cu ei:

— „N'aveți nimica de mâncare?”

Rămăsese o bucată de pește fript. Simon împinse farfuria înaintea Învățătorului, care se apropie de masă și mănca peștele cu o bucată de pâine. Toți îl priveau țintă, ca și cum nu l-ar fi văzut nici odată mâncând.

Când isprăvi, el ridică ochii și zise: — „Sunteți convinși sau încă nu pricepeți? Vă pare cu puțință, ca o fantomă să poată mânca, cum am făcut eu față de voi? V'am muștrat adesea pentru asprimea inimii și puțină voastră credință. Și iată, ați rămas cum erați și n'ați voit să credeți pe acei care mă văzuseră. Și totuși nu vă ascunsesem nimic din ce avea să se întâmple în aceste zile. Dar voi, surzi și fără ținare de minte, ascultați și uitați, citiți și nu înțelegeți. Nu vă spuneam, când eram cu voi, că trebuiau să se îndeplinească toate cele ce sunt scrise și cele ce vă vestiam? Că Christos trebuie să sufere și că a treia zi va învia din morți și că în numele său se va predica iertarea și căința la toate popoarele, începând cu Ierusalimul?”

Acum sunteți martori la acestea și eu îmi voi ține făgăduințele, pe care Tatăl meu vi le-a lăcut prin gura mea. Mergeți deci în lume și predicați Evanghelia la toată zidirea. Mi s'a dat toată puterea în cer și pe pământ. Și cum m'a trimis Tatăl, vă trimit și eu. Mergeți și învățați popoarele, povățuindu-le să păzească cele ce v'am spus. Și cine va crede va fi mântuit și cine nu va crede va fi osândit. Eu voi mai rămâne puțin timp aici și ne vom revedea în Galilea și chiar în urmă voi fi cu voi până la sfârșitul acestui veac.

Pe măsură ce vorbea, speranța ilumina din nou fețele Apostolilor; ochii străluceau ca de

beție. Ceas de mângâiere după descurajarea din ultimile zile. Prezența lui neîndoielnică arată, că imposibilul era sigur, că Dumnezeu nu-i părăsise și nu-i va părăsi. Dușmanii săi, cari păruseră învingători, erau învinși; adevărul împede întra, supus, în cadrul profețiilor. Ei cunoșteau cele ce el le spusese, dar ele nu trăiau cu adevărat în ei, decât în clipa când gura lui le repeta.

Dacă Regele se întorsese, Domnia era aproape; frații săi, în loc de a fi batjocoriți și prizoniți, vor domni cu el pe vecie.

Aceste cuvinte încălziră pe cei mai neîncrezători reînsuflețindu-le amintirea altor vorbe, altor ceasuri mai luminoase. Erau înălțați fără de veste, își regăseau tocul de odinioară, simțiau o dorință mai puternică de a se îmbrățișa, de a se iubi, de a nu se mai despărți.

Dacă Învățătorul înviase, ei nu puteau să moară; dacă el putuse ieși din groapă, făgăduielile lui erau făgăduelile unui Dumnezeu și el și le va ținea până la cea din urmă. Nu crezuseră zadarnic, nu mai erau singuri; răstignirea nu fusese decât o zi de întunec, pentru ca o lumină mai vie să lumineze toate zilele ce vor veni.

(„Renașterea“.)

(Din Giovanni Papinni „Istoria lui Christos“.)

Corul „Doina“ în Jugoslavia.

Răspunzând invitației corurilor bisericesti din Vârșet și Petrovaselo, cunoscutul cor românesc din Timișoara „Doina“ s'a deplasat de Rusalii în Jugoslavia, cu gând de a satisface un desiderat al sufletului românesc din Banatul sârbesc și de a demonstra poporului vecin nivelul ridicat al artei românești.

Sâmbătă, 22 Mai, d. a. membrii corului „Doina“, în frunte cu d. dr. V. Mercea, vice-președintele corului și maestrul compozitor S. V. Dragoi, dirigentele, au plecat cu trenul Timișoara-Vârșet.

Aceasta primă excursie de apostolat cultural și artistic al corului timișorean a fost întâmpinată ca un eveniment istoric un numai de către toți frații noștri români din Banatul sârbesc, ci de toți Românii de bine de dincoaci de frontieră, cari, înregistrând această excursie, au manifestat viu pentru gestul „Doinei“ prin toate găurile, pe unde au trecut trenul nostru.

La frontieră, gara Stamora, „Doina“ a fost salutăată de secretarul comunei, asistat de medicul cercual dr. V. Cutean, preotul At. Reja, o mulțime de intelectuali și popor și de fanfara din Moravița. D. președinte dr. Mercea răspunde emoționat, arătând rostul excursiei.

Seara la ora 7 trenul intră în gara Vârșeț, unde frunțașii români, în frunte cu protopopul Tr. Oprea au întâmpinat pe excursioniști.

În conformitate cu programul excursiei, „Doina” a plecat Duminecă 23 Maiu, dimineața, ora 4, la Petrovaselo. În drum spre această frunțașă comună românească a Banatului sârbesc, în mai multe gări, s'au făcut primiri discrete dar profund simțite.

La ora 7 trenul intră în gara Petrovaselo, unde o lume imensă, cu banderii, coruri, fanfare și în sunetele pivelor tradiționale, așteaptă pe oaspeții iubiți și doriți. Păr. C. Dimian și primarul salută „Doina” în cuvinte calde și emoționante, la cari răspunde dr. V. Mercea.

Convoiul trăsurilor, împodobite cu verdeață și covoare naționale, pleacă spre fatnică comună de peste șapte mii de suflete de români, până la restaurantul din fața grandioasei biserici, unde așteaptă altă fanfara și mult popor, în frunte cu d-nii: Mihail Velcelean, unul din inițiatorii excursiei, Nicolae Meda și alți români frunțași ai comunei.

La ora 10 începe sf. liturgie, celebrată de protopopul I. Murgu, venit special pentru această solemnitate, asistat de parohii locali. Răspunsurile liturgice le dă corul „Doina”, care de astă dată este ajutat de acustica fenomenală a „catedralei” din comună. Ii zicem „catedrală”, fiindcă nici o biserică din țara noastră nu ar merita mai mult atributul acesta decât cea din Petrovaselo.

Păr. Murgu rostește apoi o cuvântare, cu subiectul Pogorării Duhului Sfânt, relevând la urmă importanța misiunii pe care corul „Doina” o are în Jugoslavia.

La ora 2 a avut un loc banchet, la care, în afară de membrii corului „Doina”, au participat frunțașii români din comună, protopopul I. Murgu, secretarul sârb al comunei și căpitanul foștilor voluntari sârbi Mirko. P. O. D. Murgu închină pentru suveranii Sârbiei, d. Mirko pentru Regele și familia regală a României, iar d. prof. Iosif Velcean mulțumește fraților români și aliaților sârbi pentru ospitalitate.

După banchet s'a întins o horă în fața bisericii.

Seara, la orele 8, urmează concertul „Doinei”, în grădina restaurantului din piață, cu un program bogat și select, la care a participat mult popor și intelectualii din loc și împrejurimi, inclusiv autoritățile sârbești din loc.

Plecarea a fost emoționantă atât pentru cei rămași, cât și pentru cei cari au plecat.

În drum spre Vârșeț, în toate gările, au eșit românii să salute pe frații lor din România.

În gara Vârșeț, „Doina” a fost salutată de d-nul col. Găvr. Mihailov. Corul fraților vârșețeni cântă „bine-ai venit”, iar fanfara din Grebenaț, din voinici îmbrăcați în costume de călușeri, intonează marșuri naționale.

D. președinte dr. Mercea răspunde emoționat.

Intrarea în oraș se face pedestru, în frunte cu fanfara și frunțașii români din Vârșeț, până la banca „Lucefărul”, unde se procedează la încartuire, parte la case particulare, parte la hoteluri.

La ora 10 „Doina” începe răspunsurile liturgice în frumoasa biserică ort. română, unde celebrează protopopul T. Oprea, asistat de încă patru preoți din tract.

Biserica arhiplină, de români, sârbi, șvabi, toți amatorii de muzică din acea localitate, cari au gustat producțiunile artistice ale „Doinei”. La priceasnă vorbește impresionat păr. protopop Tr. Oprean, arătând însemnătatea zilei, al cărei fast s'a înălțat pentru vârșețeni prin participarea corului „Doina”.

Seara la ora 9, în fața sălii pline a hotelului Glückmann, s'a desfășurat programul de concert al corului „Doina”, stârnind admirația auditorului, manifestată prin ropote de aplause. În cadrul programului s'a distins soliștii dnii: E. Grădinariu și Moise Mreja.

După concert a început dansul, iar membrilor „Doinei” li s'a servit o copioasă masă comună, la care au participat și câți-va frați din Vârșeț, ca: d. protopop Tr. Oprea, col. Găvr. Mihailov, d-na dr. Teleguț ș. a. S'a petrecut intim și românește până la plecarea trenului de dimineața.

La ora 4:30, în dimineața zilei de 25 Maiu, corul a plecat înapoi spre Timișoara.

La Deta, „Doina” a fost primită cu flori, în sunete de clopote, cu fanfară și o frumoasă cuvântare a păr. Bizerea, la care a răspuns d. dr. V. Mercea.

† Dr. Dragomir Demetrescu. (1854—1926).

Profesorul dela facultatea teologică din București, învățatul teolog, *Dr. Dragomir Demetrescu*, a trecut la cele veșnice în noaptea de 3 Iunie a. c., în vârstă de 72 ani.

Biserica ortodoxă pierde pe unul dintre cei mai de seamă teologi, care atât ca profesor universitar de istoria bisericii, cât și ca reprezentant al țării în numeroase misiuni, a adus pretutindeni prețioase servicii bisericii și neamului său.

Născut în București, la 1854, a studiat teologia la universitatea din Atena, apoi a trecut la Lipsca, unde a obținut titlul de doctor în filosofie.

A ajuns profesor la seminarul din Iași, iar la 1892 la facultatea de teologie din București.

Patriarhia din Constantinopol i-a acordat titlul de nomofilax al bisericii ortodoxe. Damianos, patriarhul din Ierusalim, i-a conferit titlul de mare logofăt și reprezentant al Patriarhiei dela Ierusalim în România.

Intreaga sa avere. stătătoare dintr'o frumoasă casă, pământuri, o mare bibliotecă, mai multe sute de mii de Lei în efecte publice, este lăsată prin testament facultății de teologie a universității din capitală.

Înmormântarea regretatului profesor și teolog erudit s'a făcut Duminecă, în 6 Iunie, dela locuința sa din strada Muzelor 24, în cimitirul Belu.

Odihnească cu dreptii!

ȘTIRI

Vizita Familiei Regale la Recița. Joi, la orele 9 dimineața, au sosit la Recița MM. LL. Regele și Regina și A. S. R. Prințesa Ileana, însoțiți de primul ministru d. general Averescu. Suveranii vor vizita atelierele cu marile cup-toare, furnalele, atelierele de electricitate, fabrica de locomotive și fabrica de tunuri. La această din urmă secțiune vor avea loc exerciții de tragere. După aceea vor vizita centrala hidraulică, secția pentru destilarea lemnului, fabrica de poduri și cea de mașini.

Majestatele Lor vor fi încartiriați la vila Klause din hotarul comunei Văliug.

Suveranii vor vizita și minele dela Anina, și vor participa la o vânătoare de cerbi pe teritoriul domeniilor Reciței.

Suveranii vor rămâne în această regiune până Sâmbătă după amiază la ora 1.

Toate gările între Timișoara și Recița sunt decorate. Delegațiunii de săteni, școalele, coruri și fanfare au așteptat trecerea trenului regal.

La sosirea în Recița, Suveranii au fost salutați de prințul Știrbei, care e președinte al societății, d. Veith, administratorul delegat al Reciței, generalul Darvari comandantul diviziei și toți capii autorităților, în frunte cu prefectul Dr. I. Nedelcu și primarul Eug. Crenianu.

Alegere aprobată. Consistorul diecezan, în ședința sa din 11 Iunie a. c., a aprobat alegerea parohului Alexandru Guga din Coșteiu, de preot în Cubin.

Catedrale Americane. În Washington, capitala Statelor Unite, se stăruiește încă din 1891 să se ridice o monumentală catedrală („casă de rugăciuni pentru toate neamurile“). Piatra fundamentală a fost pusă în 1907 și lucrarea s'a început anul următor, construindu-se până acum capela „Betleem“: o școală de fete deschisă în 1900 și una de băieți deschisă în 1907. Capela „Betleem“ a fost sfințită în 1919 și de atunci se slujește regulat. În ea a fost îngropat Woodrow Wilson (fostul

președinte al Statelor Unite și fondatorul Societății Națiunilor). Războiul mondial a adus o încetineală în lucrări cari s'au continuat totuși potrivit mijloacelor bănești.

Șease milioane de dolari s'au strâns dela mai bine de 8000 de inși, aparținând tuturor confesiunilor. În 1923, într'o săptămână numai, locuitorii din Washington au contribuit cu mai mult de un milion de dolari, la cele 10 milioane cerute pentru complectarea clădirii.

Accastă catedrală, chiar dacă nu va fi cea mai mare din America, sau din lume, dar va trebui să fie „cea mai frumoasă“. Ea va fi „expresia vădită a credinței naționale și depozitul național al rămășițelor trupești a marilor americani, fără deosebire de confesiune“.

În acelaș timp la New-York se construiește o catedrală, pentru care se cere 15 milioane de dolari (cam 3 miliarde lei!). Această catedrală are un caracter mult mai internațional -- Washington fiind capitala națiunii americane. „Aceste două catedrale, scrie Record of Christian Work, nu sunt două rivale, ci două surori. E destul loc și destul de lucru pentru amândouă, într'o țară unde marile monumente religioase nu ocupă loc prea mult“.

(„Renașterea“).

Înalt ordin conferit suveranului. M. Sa Regele Ferdinand I este decorat cu cel mai înalt ordin cehoslovac. În 3 Iunie, la ora 12.30, dl Rudolf Kunzl-Jizersky, ministrul Cehoslovaciei la București, a remis, cu ceremonialul obișnuit, M. S. Regelui colierul ordinului „Leul Alb“, conferit de președintele republicii cehoslovace, dl T. Mašaryk, Dl Hiottu, ministrul palatului, precum și alți demnitari și personalul superior al legației cehoslovace. Ordinul ce s'a conferit M. Sale Regelui este cel mai înalt ordin cehoslovac, și nu se poate acorda decât capetelor de state.

Biserica ortodoxă din Albania sub autoritatea Patriarhului ecumenic. Ziarul „Politika“ din Belgrad anunță, că între biserica ortodoxă din Albania și Patriarhatul ecumenic grecesc s'a încheiat un acord, după care pe viitor biserica albaneză autonomă va fi pusă sub autoritatea Patriarhatului grecesc.

Știrea aceasta a provocat nemulțumiri la Belgrad.

Știre ziaristică. În Chișinăul Basarabiei a reapărut, după întrerupere de 7½ ani, ziarul cotidian național independent: „România Nouă“, sub direcția dlui Onisifor Ghibu, profesor universitar și membru cor. al Academiei Române. Dl O. Ghibu, mână în mână cu toți oamenii de bine ai Basarabiei ai ai țării întregi, încearcă să tragă, în moldoveneasca noastră provincie, brazdă nouă, din care să țâșnască iarăși roade binefăcătoare pentru frații mult încercați de peste Prut. — În Chișinău va apărea zilele acestea, sub aceeași direcție, o gazetă populară: „Cuvântul Moldovenesc“. — Dorim noilor confrăți vieață lungă și izbândă deplină.

Rezultatul alegerilor. Terminându-se calcularea generală a rezultatelor alegerilor pentru Cameră, comisiunea centrală a stabilit, că gu-

vernul a obținut 60.04% din voturile exprimate, blocul național-tărănesc 25.96%, partidul liberal 8.46%, partidul cuzist 5.52%, iar celelalte partide mai puțin de câte 2%. În urmare, guvernul a obținut 293 deputați, blocul național-tărănesc 69 deputați, partidul liberal 15 deputați și cuziștii 10 deputați.

In județul Severin au fost declarați deputați aleși d-nii: Dr. Petru Nemoian, Dr. Aurel Hădan, Pavel Jumanca, Dr. Fabius Gelejan și Petru Fotoc guvernamentali, Dr. Caius Brediceanu național. *In județul Căraș* au fost declarați aleși: Dr. Ioan Lupaș, Dr. Ioan Țeicu, Cornel Bojinca guvernamentali, Mihail Gașpar național și A. C. Cuza L. A. N. C. *In județul Timiș-Torontal*: Vasile Goldiș, Dr. Nicolae Imbroane, Francisc Kräuter, Dr. Cornel Groșorean, Dr. Pompiliu Ciobanu, Teodor Bucurescu, Spiridon Iorgulescu, Emeric Reiter, Gheorghe Andraș guvernamentali și Sever Bocu național.

Senatori au fost aleși părintele Adam Groza și d-nii Dr. Alexandru Morariu în *Severin*; Dr. Mihail Gropșian și George Iianu în *Căraș*; Dr. Aurel Cioban, Francisc Blaskovits, Carol Möller și Dr. Tornya Gyula în *Timiș-Torontal*.

Act de mulțumire. Dl Ioan Dobromirescu, directorul contabilității „Comunității de avere“, a binevoit a dona pe seama capelei Penitenciarului din localitate: 1 cădelniță, 1 Evanghelie și 1 Liturgier, toate în valoare de Lei 2500.

Implinesc o plăcută datorință, când și pe această cale aduc vii mulțumiri dlui Ioan Dobromirescu și familiei dsale pentru aceste daruri pioase, care au fost donate întru îndeplinirea unui vot solemn.

Mântuiește, Doamne, pe cei ce iubesc po-doaba casei Tale și-i preamărește cu dumneze-ească puterea Ta.

Caransebeș, la 10 Iunie 1926.

Romul G. Ancușa
asesor cons.
spiritualul Penitenciarului.

CONCURS.

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistor diecezan Nr. 4138 B. ex 1925, se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh în parohia vacantă de cl. II *Giurgiova*, protopresbiteratul Oraviței, cu termen de re-

curgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele :

1. Două sesiuni parohiale, în complex de 56 jugere (cum se află astăzi).
 2. Două plățuri intravilane de câte 400 □ □.
 3. Birul parohial în sumă de 200 (două sute) Lei.
 4. Ștola uzitată.
 5. Locuință liberă în casa bisericeii (trei camere, bucătărie, grajd, cămară și șopron).
- Dărilor după pământul folosit cad în sarcina ale-sului preot.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită rugă-riile, iustruate conform Regulamentului pentru parohii, Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral ort. rom. în Oravița montană (Județul Căraș) și sunt poftiți a se prezenta în sf. biserică, în vre-o Duminecă ori sârbă-toare, spre a-și arăta desteritatea în cântare, oratorie ori serviciu, dar nici decum în ziua alegerii.

Giurgiova, din ședința comitetului parohial ținută la 1 Noemvrie 1925.

Nicolae Radici m. p. **Savu Voinescu** m. p.
preș. com. paroh. 2 - 3 not. com. paroh

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

PUBLICAȚIUNE.

Spre cunoștiința generală se anunță, că prin licitație publică cu oferte închise, se vor vinde 357 (treisute cincizeci și șapte) bucăți = 105.18 m. cub. trunchi de carpin.

Materialul se află în depozitul de lemne, lângă gara Făget.

Vânzarea se va face conform condițiilor speciale, de care amatorii pot lua cunoștiință în Caransebeș la Consistorul diecezei ort. rom. a Caransebeșului și la ocolul silvic în Făget.

Prețul de estimație este 750 (șapte sute cincizeci) Lei pro metru cub.

Vadiul se stabilește în sumă de 8000 (opt mii) Lei și este a se depune la Cassa diecezană în Caransebeș, deodată cu înaintarea ofer-tului, în bani gata sau în hârtii de valoare ac-ceptabile.

Ofertele închise au se între la adresa Consistorului diecezei ort. rom. a Caransebeșului în Caransebeș până inclusive 16 (șasesprezece) Iunie 1926.

Caransebeș, în 1 Iunie 1926.

2—2

Filaret Musta m. p.
arhieru-vicar episcopesc.

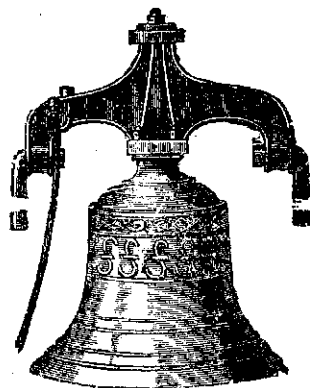
AVIZ!**AVIZ!**

Avem onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în Caransebeș, strada Lugoșului Nr. 23, sub firma
INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN“

„C. ZISDA & COMP.“

O turnătorie pentru aramă și metal special ca

fosforbronz, manganbronz
 electrobronz special,
 aramă roșie, lagăr pentru
 osii (*Walzenlager*) de prima
 calitate, șuruburi (*Druck-*
mutter), roți spirale (*Schnecken-*
räder), teascuri pentru ceară
 (*Waxspresen*), cutii (*Büchsen*)
 și altele.

Apoi o turnătorie de

**fer și de
 clopote**

pentru biserici și parti-
 culari, de orice mărime
 și din orice metal, pentru
 sunetul armonios al cărora
 luăm deplină garanță.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desen, ori model.
 Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanția cea mai mare și

cu prețuri foarte estime.

PROPRIETATEA CONSISTORULUI DIECEZEI ORT. ROM. A CARANSEBEȘULUI,

Otel cu bun renume a-
 proape de centru. Apa-
 duct, lumină electrică,
 serviciu prompt, prețuri
 moderate.

**VILA
 DOBOȘAN
 BĂILE ERCULANE**

Regiune romantică de o
 frumusețe rară. Vila stă
 oaspeților la dispoziție în-
 cepând cu 1 Maiu și până
 la sfârșitul lui Octomvrie.

Informațiuni la: Administrația „Vilei Doboșan“ dela Băile Erculane.